

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 3 martie 2012, ora 19³⁰

Ewald Frank

Și eu, la rândul meu, doresc să vă spun tuturor un „Bun venit!”, mai ales celor care sunt pentru prima dată în mijlocul nostru. Vă rog frumos ridicați-vă foarte scurt în picioare, toți aceia care sunteți de prima dată în mijlocul nostru! Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! Domnul să ne binecuvânteze de asemenea pe noi toți!

Noi am fost deja binecuvântați prin cântările corului. Acești poeți au exprimat ceea ce le-a fost descoperit de Domnul din Cuvânt. Așa cum sunt Psalmii în Vechiul Testament, așa sunt mii de cântări scrise în timpul care a urmat și, în mod deosebit, de la Reformă înapoi când Evanghelia a fost pusă din nou pe sfeșnic.

Frați și surori, doresc să subliniez din nou: simțiți-vă ca acasă, simțiți-vă bine, deschideți-vă inimile astfel încât Dumnezeu să ne poată vorbi.

Doresc să dau un raport scurt și să vă transmit saluturi din toată lumea. Voi știți că am făcut una din cele mai lungi călătorii. Aici nu a fost vorba despre adunări mari, dar totuși au fost deschise uși noi în diferite biserici, fie în Sumatra, sau Jawa, în Medan, în Jakarta, Dumnezeu a deschis uși și inimi. În mod deosebit la universitate unde toți studenții creștini care au avut posibilitatea s-au adunat ca să asculte Cuvântul Domnului. Dumnezeu a deschis uși și inimi. Când l-am întrebat pe Dr. Lee Toe: „Spune-mi care este vârsta ta”. Răspunsul lui a fost: „Anul viitor împlinesc 80 de ani”. Atunci l-am întrebat: „Tu ești din '32?” El a spus: „Nu, nu, eu sunt din '33”. Atunci mi-am amintit că anul viitor și eu voi fi în vârstă de 80 de ani.

În ultima adunare de acolo am fost întristat fiindcă penticostalismul, charismatica și iudaismul au fost amestecate. Femeile și bărbații purtau „tallit” (eșarfa evreiască pentru rugăciune – n.tr.). Atunci eu am fost foarte întristat în adâncul inimii mele și am spus în dragoste: „Poți să faci tot felul de lucruri, poți să porți „tallit”-ul și chiar să reciti psalmi în limba ebraică. Sună frumos... Ei au învățat pe de rost niște psalmi în limba ebraică și tot timpul spuneau: „Elohim”, „Adonai” și au tot repetat acolo. Când a venit rândul meu, sigur că eu am adus Cuvântul Domnului. Am primit și de acolo

multe adrese și Cuvântul Domnului va împlini și acolo scopul pentru care l-a trimis Domnul.

Dar ce m-a mișcat în adâncul inimii a fost faptul că oamenii, chiar și cei din bisericile penticostale, bisericile charismatice, biserici de orientare iudaică, toți sărbătoresc sărbătorile lor și ei habar nu au despre ceea ce a făgăduit și face Dumnezeu în timpul nostru, n-au auzit nimic despre aceasta. Acest fapt m-a atins profund și prin dragoste dumnezeiască am fost nevoit să o exprim. Dumnezeu mi-a dăruit acest lucru, eu pot să vestesc tot planul lui Dumnezeu, indiferent unde mă aflu și pot să las totul în seama lui Dumnezeu, ca El să facă ceea ce dorește prin Cuvântul Său, prin harul Său.

Într-adevăr, ultimul zbor a durat 12 ore și 15 minute. Acestea sunt niște distanțe mari, dar mulțumim lui Dumnezeu fiindcă noi nu mai suntem nevoiți să călătorim așa cum au făcut-o apostolii, fie pe jos, cu corabia sau cu calul, ci în câteva ceasuri ajungem de pe un continent pe celălalt.

Domnul Dumnezeu să fie cu noi toți cei adunați în acest loc. Nu știu dacă voi aminti unele nume, dar unul îl voi pronunța: acesta este fratele Valstrum care este astăzi în mijlocul nostru. Domnul Dumnezeu să-l binecuvânteze într-un mod deosebit! În urmă cu mulți, mulți ani, cred că a fost în Helsinki, l-am întâlnit prima dată pe acest bărbat care atunci era tânăr, și Domnul l-a binecuvântat, l-a iertat și l-a adus pe calea mântuirii. [în continuare se transmit saluturi – n.tr.]

Avem saluturi din partea fratelui Graff, saluturi deosebite. Domnul să-l binecuvânteze! El a trebuit să treacă printr-o operație foarte complicată. Și Dumnezeu i-a dăruit mult har. Gândiți-vă: în ultimul sfârșit de săptămână din ianuarie el a fost în adunarea din Zürich. Apoi i-a fost îndepărtată o tumoare cu o greutate de 4 kg și jumătate și în ultima duminică din februarie el era din nou sănătos în adunarea din Zürich. Mulțumiri Domnului!

Saluturi din partea fratelui Etienne Gentone, el ne salută cu Cuvântul din 1 Tes. 5 și acest Cuvânt atinge cu adevărat inimile noastre: „noi, fraților, nu trăim în întuneric, ca ziua aceea să vină peste noi ca un hoț, ci noi suntem copii ai luminii”. Aceasta îmi amintește de Ioan 8.12, unde Domnul nostru a spus: „*Cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții*”.

Pe scurt doresc să privesc asupra lucrurilor întâmplate anul trecut și în acest an. Este aici un raport oficial: este scris că niciodată nu au existat atâtea pagube provocate de cutremure. Și apoi este enumerat tot ce s-a întâmplat și când s-a întâmplat. Rezultatul este: doar anul trecut, 291 miliarde [de euro] au fost pagubele provocate de catastrofe naturale.

Dar ceea ce ne mișcă sunt niște fotografii cu papa pe Muntele Templului. Și dacă citim ceea ce scrie despre tratativele care au loc acolo, despre Muntele Templului, despre Muntele Sion. Aici sunt toate articolele – oricine le poate lua de pe internet – cu tratativele dintre Israel și Vatican care au ajuns la niște progrese substanțiale. Noi putem să ne informăm despre ceea ce se întâmplă: „Un diplomat german este trimisul special al Uniunii Europene în acest scop”; până în prezent a fost în Siria, și „călătoria papei din septembrie, în Liban”.

Frați și surori, noi nu citim doar aceste lucruri, ci ne întoarcem la Cuvântul profetic. Acolo se duc tratative pentru Muntele Sion, pentru Muntele Templului și cum este scris în profeția biblică așa se va întâmpla. Încă un titlu: „Vaticanul și palestinienii duc tratative ca să încheie un pact”. Toți sunt incluși... În timpul nostru se va împlini ca acest legământ să fie încheiat cu Israel, așa cum scrie în prorocul Daniel.

Frați și surori, sunt mișcat de gândul că înaintea ochilor noștri se împlinește atât de minunat profeția biblică. Noi trebuie să ne punem la inimă ce a spus dinainte Domnul, fie că e vorba despre Israel sau altceva. Noi putem să recitim aceste versete biblice în Isaia, Ieremia, Ezechiel, chiar și în „prorocii mici”, ca să vedem ce va face Dumnezeu la sfârșitul zilelor. El va scoate Israelul din toate popoarele, limbile și națiunile și-l va duce în țara lui. Aceasta se întâmplă înaintea ochilor noștri. Noi putem să recitim toate aceste versete biblice și să spunem: „Iubite Domn, Tu ne-ai deschis ochii. Astăzi, în timpul nostru, se împlinește ceea ce ai spus Tu mai dinainte, în urmă cu 3.000 de ani”. Dacă ne gândim la Matei 24, de câte ori putem spune: „Astăzi se împlinește această Scriptură înaintea ochilor noștri”. Noi putem să mergem de la un capitol la altul și de fiecare dată putem spune: „Astăzi se împlinește această Scriptură înaintea ochilor noștri”, până la făgăduința puternică: „*Vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”. (Mal. 4.5). Noi putem striga: Cuvântul s-a împlinit în mijlocul nostru și în timpul nostru.

Dacă Domnul n-ar fi confirmat-o în Noul Testament, atunci noi n-am sublinia-o așa mult. Dar Domnul a confirmat-o în Noul Testament, în Matei 17.11, în Marcu 9.12 și noi putem striga mereu: „Astăzi, în timpul nostru, s-a împlinit această Scriptură și cealaltă și toate”. Chiar și exprimarea Domnului din Luca 17: „Atunci când Fiul omului Se va descoperi, va fi ca în zilele lui Noe, în timpul Sodomei și Gomorei”.

A fost vreodată un timp așa cum este timpul în care trăim noi acum? Pretutindeni este doar Sodoma și Gomora, de sus până de jos, de la cei mai de seamă până la cei mai neînsemnați cetățeni – toată rânduiala

dumnezeiască nu se mai găsește – ceea ce s-a întâmplat atunci în lucrurile mici se întâmplă acum, oficial, în lucrurile mari. Noi știm prin aceasta că doar acela care este născut cu adevărat din nou la o nădejde vie, doar acela care a fost răstignit cu Hristos, care a fost înmormântat împreună cu Hristos prin botez și a înviat cu El la o viață nouă, numai credincioșii cu adevărat născuți din nou, vor ieși afară și vor scăpa de tot ce va veni peste lumea aceasta. Eu îndrăznesc să spun că nu există niciun homosexual născut din nou la o nădejde vie, nici unul. Eu cred așa cum spune Sfânta Scriptură: *„dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”* (2 Cor. 5.17). Tot astfel se împlinesc toate celelalte versete biblice, doar în viața celor ce sunt cu adevărat credincioși. Toți ceilalți pot face tot ce doresc, dar ceea ce dorește să spună Bisericii Domnului, aceasta noi o respectăm. Cuvântul pe lângă care trec alții și cărora nu le poate vorbi, nouă ne vorbește: fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu ne vorbește.

Eu am spus-o deja: cântările corului au fost atât de minunate, au atins inimile noastre. Când frații și surorile noastre au cântat această cântare „Maranata”, aproape că nu-ți vine să îndrăznești să citești acel verset în care este scris acest Cuvânt, în Corinteni. Este unul din versetele cele mai serioase din Sfânta Scriptură. Pavel scrie în 1 Cor. 16.21: *„Urările de sănătate sunt scrise cu însăși mâna mea: Pavel. Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema! «Maranata!» (Domnul nostru vine!)”* Acesta este un Cuvânt foarte serios. *„Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema!”* (vers. 22). Acela rămâne sub blestem, dar cel ce a fost iubit de Dumnezeu și cine Îl iubește pe Dumnezeu este scos de sub blestem și este adus în domeniul binecuvântării. Doar cei care rămân în neascultare și în necredință, doar aceia sunt sub blestem. Toți cei ce vestesc o altă evanghelie, sunt sub blestem, de asemenea. Și atunci ajungem la această seriozitate sfântă, că la Dumnezeu nu există niciun fel de compromis.

Același Pavel a scris în Gal. 1.8: *„chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”* Doar cei ce sunt în voia și în Cuvântul lui Dumnezeu stau sub binecuvântarea lui Dumnezeu. Noi putem să fim în Cuvântul lui Dumnezeu numai dacă suntem în voia lui Dumnezeu. Și doar dacă suntem în voia lui Dumnezeu putem fi în Cuvântul lui Dumnezeu și să fim sfințiți prin acest Cuvânt.

Dragi frați și surori din lumea întreagă, astfel noi recunoaștem prin harul Domnului, că Dumnezeu a adresat o ultimă chemare, un ultim mesaj, prin harul Său, El l-a adresat tuturor popoarelor și tuturor limbilor. Dacă

citim în Matei 24.14: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor*”. Și noi putem striga: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor noștri”. Dumnezeu ne-a dăruit harul Său și ne-a adus la început: un Domn, o credință, un botez.

Și cum putem citi în 1 Tim. 1.17: „*A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin*”.

Cine poate să confirme acest lucru, dacă tot creștinismul este în învățătura trinitară și ei cred că „Dumnezeu l-a zămislit pe Fiul în veșnicie”? Asemenea lucruri nu există. Dumnezeu este Dumnezeu din veșnicie în veșnicie. Zămislirea a avut loc aici, pe pământ: „*Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut*”. Veșnicia nu are un „astăzi” și nici „măine”, ci veșnicia a fost dintotdeauna și va fi întotdeauna. Noi credem din toată inima noastră așa cum spune Scriptura, că Dumnezeu personal S-a descoperit în cer ca Tatăl nostru, pe pământ, în Fiul și în Biserică prin Duhul Sfânt. Aceștia nu sunt dumnezei diferiți, nu sunt mai mulți dumnezei, ci Un Dumnezeu care Se descoperă mereu fie în Vechiul sau în Noul Testament.

Frați și surori, pentru noi care respectăm într-un mod deosebit Cuvântul profetic și citim în acest Cuvânt ca să ne găsim orientarea prin harul Său, nouă trebuie să ne fie spus ceea ce este scris în Matei 25.10: „*cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă*”, și dacă mergem un pas mai departe, de asemenea ceea ce a spus Domnul în Matei 24: că hrana va fi dată și Dumnezeu ne va pune peste tot ce ne-a pregătit El. Cu adevărat, după 2.000 de ani putem vesti tot planul lui Dumnezeu pe care El ni l-a descoperit prin harul Său și noi avem o parte directă de împlinirea acestor făgăduințe. Și nouă nu ne este rușine să mărturisim ceea ce a spus Domnul fratelui Branham, că „acest mesaj care i-a fost încredințat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Isus Hristos”.

Fiți cinstiți, dacă noi am ști ce a făcut Dumnezeu în zilele lui Avraam, lui Moise, sau la începutul Noului Legământ ar fi bine, dar dacă nu am ști ceea ce a promis Dumnezeu pentru timpul nostru și ceea ce face El acum, dacă noi nu ne-am întoarce la Faptele Apostolilor 3.21 și să spunem că: „*cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime*”. Noi trebuie să ne întoarcem mereu la Cuvântul lui Dumnezeu și de fiecare dată putem striga: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”.

Și lucrul acesta ne deosebește pe noi de toți ceilalți: noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu, noi credem făgăduințele Lui, acestea ne-au fost descoperite și noi am rămas în echilibru. Noi am rămas în echilibru, în Cuvântul lui Dumnezeu, în harul Lui, am rămas în prezența Dumnezeului nostru.

Ieri m-a sunat cineva și mi-a spus că „descoperirea pecetilor va avea loc numai după răpirea Bisericii”. Voi știți ce am eu de spus la aceasta: „Ceea ce a avut Dumnezeu să ne spună s-a întâmplat deja în martie 1963”. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că noi nu am înțeles nimic greșit și nu răstălmăcim nimic. Acesta este un lucru foarte important, frați și surori. Nu ceea ce dorești să spui tu sau eu despre Cuvântul lui Dumnezeu, ci ceea ce a spus și ne spune Dumnezeu prin Cuvântul Său este important.

Dacă cineva spune că Domnul a venit deja, că răpirea a avut loc deja, fiindcă este o descoperire... nu! Răpirea nu este o descoperire, răpirea este cea mai mare realitate care va avea loc, dar trebuie să-ți fie descoperit pentru ca tu să fii pregătit, tu să fii gata, să-ți poți ridica capul știind că răscumpărarea noastră se apropie.

Voi toți știți că nu ne vom cere scuze pentru faptul că stăm sută la sută pe Cuvântul și în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi spunem doar ceea ce spune Sfânta Scriptură, nici mai mult, nici mai puțin. Și Scriptura spune că atunci când Domnul va reveni, cu trâmbița lui Dumnezeu, cu glasul arhanghelului, atunci, mai întâi vor învia cei morți în Hristos, apoi noi, care trăim, vom fi schimbați și, împreună, vom fi răpiți în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh. Totul se va întâmpla așa cum o spune Cuvântul lui Dumnezeu.

De aceea haideți să mai citim câteva versete biblice, în mod deosebit din epistola lui Petru, unde acest bărbat al lui Dumnezeu a scris despre revenirea Domnului nostru. Aceasta a fost tema principală în scrisorile apostolilor: revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Citim versetele cunoscute din 1 Petru cap. 1, începând cu v. 13: *„De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos”*. El, Isus, este descoperirea lui Dumnezeu în trup. El a putut spune: *„Cine mă vede pe Mine, Îl vede pe Tatăl”*. Acest har ne-a fost oferit și dăruit și nouă prin descoperirea lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Apoi în v. 14 este scris: *„Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveați altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”*.

Nu este greu să-L urmăm pe Domnul dacă am fost într-adevăr răstigniți cu Hristos și dacă putem spune din toată inima noastră: „Facă-se nu voia mea, ci voia Ta, nu cum voiesc eu, ci cum voiești Tu”. Noi, cu adevărat, să punem voia noastră în voia lui Dumnezeu.

Voi toți știți că dușmanul a început cu „eu vreau”, „eu vreau”. În Isaia 14 a spus: „eu vreau să mă înalț, eu vreau să fiu la fel ca Cel Preaînalt”, „eu vreau”, „eu vreau”. Apoi Îl vedem pe Domnul și Mântuitorul nostru iubit care a luat blestemul nostru asupra Lui. El a fost exemplul nostru și doar prin El și cu El putem și noi să trăim Cuvântul lui Dumnezeu, să împlinim ceea ce ne cere Domnul. Fiți cinstiți, acest lucru nu este greu, nu este greu deloc să trăiești conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Și voi, surorilor, fiți sincere, aceste pasaje care sunt scrise în Cuvântul lui Dumnezeu care sunt adresate surorilor, femeilor, constituie o problemă pentru voi, sau sunteți mulțumitoare fiindcă rânduiala lui Dumnezeu a fost restabilită? Și atunci este armonie, este binecuvântare, atunci Domnul poate fi cu noi. La fel este și cu frații – și noi să recunoaștem că Hristos este Capul nostru, căci așa este scris: Dumnezeu, Hristos, bărbat, femeie, soț, soție. Această rânduială dumnezeiască trebuie să fie refăcută și ascultarea trebuie să se descopere din nou. Această ascultare este parte a pregătirii noastre pentru răpire. Nu doar chemarea afară, ci pregătirea noastră trebuie să aibă loc și va avea loc.

Apoi în v. 16 este scris: „*Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt»*”. Noi să fim dedicați lui Dumnezeu, să fim puși sub Cuvântul lui Dumnezeu, să fim scoși afară din necredință, din neascultare și să fim introduși în credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Aici este și o întrebare, referitor la Efeseni 4.5, „un singur Domn, o singură credință, un singur botez”. Noi nu trebuie să spunem absolut nimic, ci să credem numai așa cum este scris și apoi rânduiala lui Dumnezeu poate să se descopere și în viețile noastre.

În 1 Petru cap. 4 putem citi de la v. 7, acest Cuvânt foarte bine cunoscut, care ne este adresat și nouă în timpul nostru. Citim 1 Petru 4, începând cu v. 7: „*Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape*”. Noi putem spune: astăzi se împlinește această Scriptură înaintea ochilor noștri. Noi nu ne aflăm doar în timpul sfârșitului, ci am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Totuși este o avertizare ca noi să rămânem treji, credincioși și limpezi la minte. Tineri și în etate, mari și mici, bărbați, femei, frați, surori, noi cu toții să rămânem înțelepți și treji în toate lucrurile, fie în sfera pământească, fie în cea duhovnicească. Haideți să citim încă o dată acest verset: „*Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape*”. Spuneți „Amin”! Amin. Apoi urmează

partea a doua a versetului: „*Fiți înțelepți, dar, („să deveniți înțelepți” – lb. germ.) și vegheați în vederea rugăciunii*”. Nu să fim adormiți, ci treji, credincioși și limpezi la minte să ne arătăm în prezența lui Dumnezeu, căutând voia lui Dumnezeu în rugăciune și apoi s-o găsim în Cuvântul lui Dumnezeu.

În v. 8: „*Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții..*”.. Haideți să spunem cu toții „Amin” la aceasta! Amin. Astfel ca această dragoste fierbinte, dragostea dintâi să se descopere în noi. În Apocalipsa 2.4 este scris: „*Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi*”, această dragoste fierbinte, dumnezeiască. Aici am ajuns la un punct important: botezul cu Duhul Sfânt este ceea ce Dumnezeu dorește să dăruiască fiilor și fiicelor Sale, ca dragostea lui Dumnezeu să fie turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Și toate darurile duhovnicești sunt înglobate în această dragoste dumnezeiască. Așa cum este uleiul într-un motor pentru a nu exista frecare, tot așa Biserica trebuie să fie scufundată în dragoste și atunci se vor descoperi darurile și roadele Duhului Sfânt.

Haideți să recitim încă odată, în v. 8: „*Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate*”. Nu există niciun credincios care trebuie să facă curat în fața ușii altui frate și să-i spună: „Tu ai păcătuț, tu ai păcătuț”. Fiecare să fie atent la el însuși și fiecare să vină la Domnul așa cum este, să-L cheme și să-L roage pentru iertare și să o și primească.

În v. 9 este scris: „*Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire*”. Totul să fie fără cârtire, în teamă de Dumnezeu și prin puterea Lui.

Vers. 10: „*Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul, pe care l-a primit*”. Slujiți unii altora, nu vă judecați unii pe alții, nu vă criticați unii pe alții, ci slujiți-vă unii altora în dragoste și fiecare să slujească altora după darul pe care l-a primit de la Dumnezeu. Și aceasta este întotdeauna pentru zidirea Bisericii. Tot ce este pus de Dumnezeu slujește pentru zidirea Bisericii. Aceasta o putem citi în 1 Cor. 12, 1 Cor. 14, în Efes. 4, și în alte locuri.

În 1 Petru 4.11 citim: „*Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu*”. Aceasta înseamnă „Așa vorbește Domnul”. Deci orice vorbim noi, orice spunem noi trebuie să fi fost spus deja de Dumnezeu, pentru că abia atunci putem să spunem „Așa vorbește Domnul în Cuvântul Său” dacă spunem ceea ce a spus El, deja. Puteți să înțelegeți aceasta? Eu sper că totul este destul de clar: „*Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu*”. Prorocii au avut pe „Așa vorbește Domnul”. Ei l-

au pronunțat și Dumnezeu a stat în spatele acestuia. Așa cum a spus și fratele Branham: „Dacă cineva spune: «fratele Neville»” – el era pastorul – „a spus aceasta și aceea”. El putea afirma aceasta doar dacă fratele Neville a spus-o cu adevărat. Nu este permis să se susțină că el ar fi spus-o, chiar dacă nu a spus-o.

La fel este scris aici: „*Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu*”. El să spună ce a spus deja Dumnezeu în Cuvântul Său. În acest mod noi dăm mai departe Cuvântul lui Dumnezeu. „*Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu: pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, a căruia este slava și puterea în vecii vecilor!*” Întotdeauna când dăm mai departe ceea ce a spus Dumnezeu atunci slujește la zidirea Bisericii.

Eu scriu acum o scrisoare circulară care ar trebui să fie gata la jubileul de 50 de ani, în primul sfârșit de săptămână din aprilie. Noi trebuie să spunem: cine nu citește cu atenție predicile fratelui Branham și nu deosebește situațiile când fratele Branham spune ceva ca om sau spune ceea ce a spus Dumnezeu. Deseori el a povestit niște povești de la vânătoare. Și el a fost doar un om. El a spus: „Eu aștept momentul când voi merge în Israel ca să vestesc acolo Evanghelia”. Și el a fost doar un om, dar când se ruga pentru bolnavi și Dumnezeu îi arăta o vedenie, el vedea ceva în legătură cu o persoană, atunci el spunea: „Numele tău este cutare și cutare, tu vii din cutare loc, ai boala cutare”. Atunci a fost „Așa vorbește Domnul”. Și toată vestirea planului Dumnezeului nostru este „Așa vorbește Domnul”.

Dar chiar și Pavel în scrisorile sale a făcut cunoscut unele lucruri personale: „*adu-mi mantaua pe care am lasat-o în Troa la Carp și cărțile, mai ales pe cele de piele*”. Pavel, în scrisorile sale, a scris și niște lucruri particulare. Noi, care credem din toată inima noastră, știm unde este vorba despre vestirea Cuvântului lui Dumnezeu și unde a spus Pavel ceva într-un mod particular. La fel este situația și cu fratele Branham. El era un om, el a avut dreptul să vorbească despre anul 1977 ceea ce a spus, și totuși acel an a venit și a trecut și unii și-au pus nădejdea în lucrurile acestea omenești care au fost spuse. Acel an 1977 nu a fost sfârșitul, ci Dumnezeu a lucrat mai departe. Ce a fost de fapt? Fratele Branham citise că în 1977 va fi al 50-lea an de veselie (Lev. 25.10 – n.tr.), socotit de la primul. Dar cine a spus că în acest al 50-lea an de veselie va veni sfârșitul? Dumnezeu nu a spus așa ceva! Prin urmare, noi trebuie să deosebim totul și să rânduim totul dumnezeiește și să știm că ceea ce a fost spus deja de către Dumnezeu în Cuvântul Lui, rămâne Cuvântul lui Dumnezeu. Ceea ce spun oamenii într-un mod particular rămâne așa. Și eu dacă spun ceva particular, atunci este treaba

mea. Dacă spun: „Dacă va vrea Dumnezeu, miercuri voi face următoarea călătorie, până în Malaysia și Burma și așa mai departe”, atunci aceasta nu este vestirea Cuvântului lui Dumnezeu, ci este un anunț pe care-l dau mai departe.

Dar să ne întoarcem la Cuvânt: „Slujiți-vă unii altora, cuvintele voastre să fie ca și cuvintele lui Dumnezeu”. „Slujiți-vă unii altora, fiecare cu darul pe care îl are de la Dumnezeu”. Frați și surori, acela care privește lucrurile corect va fi păzit de orice cult al unui om și atunci nu un om va fi slăvit, ci doar lui Dumnezeu I se cuvine toată slava în vecii vecilor.

Noi vedem că Sfânta Scriptură a așezat totul corect. În 1 Petru 4 doresc să citesc niște cuvinte cunoscute, de la v. 12: *„Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat care a dat peste voi; dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei Lui”*.

Cine este astăzi batjocorit, cine este defăimat? Toți ceilalți sunt foarte respectați. O puteți citi peste tot. Singurul dintre toți marii evangheliști din SUA, singurul care este batjocorit, care a fost înțeles greșit este fratele Branham. Toți ceilalți au fost și rămân foarte respectați. Nu dau nume, dar în mod deosebit în Tulsa, Oklahoma, acel bărbat care suferea de TBC, era fără speranță, a venit într-o adunare a fratelui Branham pentru rugăciune. Fratele Branham s-a rugat pentru el și Dumnezeu l-a vindecat. El deține un cartier întreg cu o autostradă care trece prin cartierul său, lui îi aparține un spital mare; eu am văzut totul, am fost acolo. Toți sunt oameni foarte apreciați, cu un renume mondial. Dar acel bărbat al lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu l-a folosit ca proroc, ca noi să fim readuși la Cuvânt și ultimul mesaj să fie vestit, acest bărbat este disprețuit, respins până în ziua de azi; chiar și în mass-media este amintit întotdeauna într-un mod disprețuitor.

Cine este batjocorit în țara noastră, în toată Europa? Toate bisericile, toți care sunt părtași la masa verde? Acolo nu spune nimeni nimic. Dar noi, care credem biblic și botezăm biblic, noi care Îl dorim pe Dumnezeu fiindcă El a pus dorința aceasta în noi, care dorim să fim pregătiți când Domnul va reveni – [noi suntem disprețuiți].

El a dat făgăduința: *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*. Cine a recunoscut despre ce este vorba acum? Ce înseamnă pentru toate celelalte biserici cuvântul „chemat afară” sau „pregătit”, ca să fim aduși în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul lui

Dumnezeu? Toți trec pe lângă aceasta. Și astfel, fără să ne lăudăm, noi recunoaștem că am găsit har la Dumnezeu, că El ne-a chemat, ne-a ales – și alegerea este confirmată prin faptul că noi credem ce a hotărât El înaintea întemeierii lumii. Puteți s-o citiți în Matei 13, este scris că El Și-a deschis gura ca să facă cunoscut ce a fost ascuns de la întemeierea lumii. După aceea urmează cele șapte pilde în care Domnul a descoperit ce aparține Împărăției lui Dumnezeu și tot ce a fost hotărât înaintea întemeierii lumii. Apoi citim în Efeseni că și noi am fost hotărâți înaintea întemeierii lumii. Și citim că la revenirea Domnului nostru, noi vom fi schimbați în chipul Lui și Îl vom vedea așa cum este. Ce har ne-a dăruit Dumnezeu nouă, încât noi am primit și ultima însărcinare, ultima trimitere dată de Dumnezeu în generația noastră.

Și aceasta o scriu în scrisoarea circulară: cine nu a înțeles însărcinarea precedentă va trece și pe lângă însărcinarea actuală. El va trece pe lângă ea, cu toate că este o continuare a slujbei dumnezeiești. Doar cine a primit însărcinarea promisă de Dumnezeu conform Maleahi, doar acela va accepta și ceea ce a făcut Dumnezeu din acel timp până acum și anume, că mesajul într-adevăr este vestit în toată lumea – fără ca eu să am o influență deosebită – fiindcă Dumnezeu a vrut-o și a hotărât-o în acest mod. Aceasta nu are nimic comun cu decizia mea proprie, ci a fost decizia lui Dumnezeu. De asemenea în această privință putem spune că astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor noștri.

Dacă mergem apoi la prorocul Amos, că Dumnezeu va trimite o foamă după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu, dacă mergem la toate Scripturile profetice din Vechiul și în Noul Testament vedem că Dumnezeu a vegheat întotdeauna asupra Cuvântului Său și El l-a împlinit.

Acum, în încheiere, doresc să mai spun ceva: noi nu avem nevoie de un al optulea trimis, sau de un Iosua sau Elisei, ci noi avem nevoie de legătura cu ceea ce face Dumnezeu într-un mod supranatural, noi avem nevoie de rezultatul lucrurilor pe care Dumnezeu a vrut să le facă, le-a făcut și le face chiar acum.

Voi știți că eu cu fratele Menhart m-am dus cu un taxi din Amann până pe Muntele Nebo. El a fost unul din cei mai buni prieteni ai mei, în aceste călătorii. Noi am stat pe Muntele Nebo, unde a stat și Moise. Moise a avut voie să privească Țara făgăduită și noi am văzut în dreapta Ierihonul, în stânga En-Ghedi, la 40 de km de Ierusalim și eu m-am gândit: „O, Doamne, Tu Dumnezeul veșnic credincios, până aici a fost Moise, până aici el a condus poporul lui Dumnezeu. Apoi Tu l-ai luat, dar a urmat o altă perioadă. Totul a continuat”. Tot așa este situația și în timpul nostru. Dumnezeu a lucrat în continuare și va lucra până când noi vom trăi desăvârșirea,

împreună. Dumnezeu nostru este un Dumnezeu credincios, El veghează asupra Cuvântului Său.

Permiteți-mi s-o spun foarte clar: noi avem o parte directă la ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru, prin harul Său. Noi n-am trecut pe lângă, ci ceea ce a făcut Dumnezeu am văzut deja, am recunoscut, am primit și, prin harul Său, ne-am continuat drumul și noi dăm mai departe mesajul lui Dumnezeu așa cum l-am primit. O spun din nou, din acest Cuvânt sfânt putem vesti un Domn, o credință, un botez. Printr-un singur Duh suntem botezați într-un singur Trup.

Fie ca și în seara aceasta toți să primească harul Domnului. Eu știu că sunt multe necazuri și probleme în toată țara, în familii, știu că sunt mulți frați și surori care se află în spitale, în azile de bătrâni, că sunt familii cu probleme, că sunt căsnicii cu probleme – noi știm acest lucru. Dar astăzi noi ne vom pune toată încrederea noastră în Domnul. Noi ne vom ruga unii pentru ceilalți, astfel încât toți cei care sunt apăsăți de o povară să-și pună încrederea lor în Domnul Dumnezeu. Apoi să ne gândim cu toții la Isaia 53: El, Domnul și Mântuitorul nostru a fost străpuns din pricina păcatelor noastre, El a luat totul asupra Lui, chiar și bolile noastre le-a luat asupra Lui și prin rănilor Lui noi suntem tămăduiți. Primiți aceasta pentru voi și primiți-o pentru cei care vă rugați în rugăciunea noastră comună! Să ne rugăm din toată inima pentru toți.

Astăzi dacă voi auziți glasul Lui – și ce ne spune în Matei 11.28? „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre”. Nu doar o învățătură, nu doar Cuvântul profetic, ci interiorul nostru să intre în odihna lui Dumnezeu, să trăim personal, Evanghelia deplină și puterea lui Dumnezeu. Astăzi Domnul este prezent, El nu a făgăduit-o doar, ci El Își și împlinește Cuvântul. De asemenea și această făgăduință este „Da” și „Amin”: *„Eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii”*. Indiferent de ceea ce va veni, făgăduința Lui rămâne în vecii vecilor. Noi suntem copii ai făgăduinței. Noi primim totul prin credință, din toată inima noastră.

Credinciosul Domn să-Și aibă calea Lui cu Biserica Sa, cu ceata răscumpărată prin sângele Lui. Noi toți să recunoaștem că putem fi sfințiți doar în și prin Cuvântul lui Dumnezeu, putem fi spălați doar cu sângele Mielului. Cuvântul, sângele și Duhul formează o unitate și Dumnezeu poate să lucreze într-un mod supranatural în noi în seara aceasta, astfel încât Cuvântul Lui să nu se întoarcă fără rod, ci toți, de pe tot pământul, să fie binecuvântați.

Lui, singurului Dumnezeu care a vegheat asupra Cuvântului Său și nu doar asupra Cuvântului Său, ci dacă noi am primit Cuvântul Lui El veghează și asupra noastră. Atunci El va împlini Cuvântul pe care-l credem noi, prin noi. Lui, Domnului Dumnezeului credincios Îi aducem rugăciunea noastră. El a început, El va desăvârși, El a chemat afară, El ne va călăuzi în slavă, El care a început va și desăvârși până în ziua minunată și glorioasă a revenirii Sale.

Această revenire este foarte aproape. Nimeni nu cunoaște ora dar, așa cum am spus-o, dacă noi vedem aceste lucruri întâmplându-se, putem să ne ridicăm capetele noastre fiindcă știm că eliberarea noastră se apropie. Vă rog nu uitați gândul principal care a fost: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri”. Astăzi toată profeția biblică s-a împlinit în fața ochilor noștri. Fie că este vorba de Biserică sau altceva, Sfânta Scriptură s-a împlinit în fața ochilor noștri și se va împlini în continuare până vom vedea împlinit tot ce am crezut. Lui, Dumnezeului credincios, Îi aducem rugăciunea pentru tot, în Numele sfânt al lui Isus Hristos. Amin!

Haideți să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt”. [Se cântă cântarea (...)] Înainte să ne rugăm împreună, eu doresc și vă rog să vă deschideți inimile voastre. Noi ne aflăm în prezența lui Dumnezeu. Închideți ochii voștri și în seara aceasta noi dorim să aducem toate rugăciunile care sunt pe și în inimile voastre, indiferent dacă sunt pentru voi personal sau pentru familiile voastre. Noi dorim ca să aducem totul, prin credință, înaintea Domnului nostru, încredințați că El a împlinit deja totul, că făgăduințele sunt deja împlinite în El. El nu va salva sau va vindeca cândva, ci El a salvat deja, El a vindecat. Primiți-o, primiți-o prin credință! Atunci se va împlini și în viețile voastre. Domnul a rostit întotdeauna cuvintele: „Credința ta te-a ajutat!” Fie că era vorba despre leproși, sau muți sau surzi, întotdeauna Domnul a spus „Credința ta te-a ajutat”.

Fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, tot astfel și ție ți se vor da două semne”. Un semn a fost că el vedea tumoarea sau cancerul persoanei respective care stătea înaintea lui pentru care trebuia să se roage. Al doilea semn a fost așa cum a spus și îngerul Domnului: „Dacă vei fi credincios, al doilea dar se va adăuga: ți se va descoperi despre persoanele respective ce nu ai putea ca să știi”. Se poate citi totul în relatarea trimiterii directe a fratelui Branham. Acolo totul este descris în toate detaliile. Fratele Branham a fost bărbatul hotărât în timpul nostru ca să înoate împotriva cursului și să repună pe sfeșnic toate învățăturile biblice. Prin slujba lui Dumnezeu a dăruit o străpungere în această ultimă trezire de vindecare și mântuire. Pentru noi care credem conform Scripturii, nu a fost

vorba doar despre o trezire, ci despre țință, despre scopul lui Dumnezeu. Nu doar vindecare, ci sfințire în Cuvântul adevărului, o aducere înapoi în voia lui Dumnezeu.

Haideți s-o mai spunem încă o dată: Cuvântul, sângele și Duhul lucrează și turma răscumpărată prin sângele Lui ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și, prin Duhul Sfânt, este pecetluită pentru ziua revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Frați și surori, astăzi noi ne vom ruga împreună, vom crede împreună. Mai întâi vom aduce toate problemele noastre înaintea Domnului și după aceea vom mulțumi Domnului din toate inimile noastre. De ce? Fiindcă El a readus inimile noastre la credința originală, așa cum s-a întâmplat în zilele prorocului Ilie, pe Muntele Carmel. Citim în 1 Împ. 18.37: *„să le întorci astfel inima”* și ce este scris și în Luca 1.16-17: *„să întoarcă inimile părinților la copii, ... ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”*. Aceasta a fost pregătirea căii pe care a făcut-o Ioan Botezătorul, ca o împlinire a cuvintelor vestite de Dumnezeu: *„Iată voi trimite pe solul Meu înaintea Mea”*.

Dar și ultima parte a ultimului capitol din Vechiul Testament, *„Eu vi-l trimit pe prorocul Ilie”*. Ilie a luat cele 12 pietre, a rezidit altarul Domnului, a adunat poporul lui Dumnezeu și decizia a avut loc. Dumnezeu a răspuns și poporul a fost readus la Dumnezeu.

Tot astfel se întâmplă și acum. Nu este suficient ca noi să citim: *„ei stăruiau în învățătura apostolilor”*. Așa a fost în biserica primară. Noi suntem readuși, prin harul lui Dumnezeu. Fundamentul original a fost rezidit din nou și noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru acest fapt. Acesta este timpul nostru, timpul harului, timpul îndurării, timpul chemării afară și pregătirii Bisericii Mireasă a lui Isus Hristos.

Prima dată îi rugăm să ridice mâna pe toți cei care au o dorință deosebită, așa cum am spus: fie că este pentru voi personal sau pentru alții.

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, noi venim în Numele Tău sfânt, în prezența Ta. Noi credem așa cum este scris. Noi credem că Tu pe crucea de pe Golgota nu ai vărsat doar sângele Tău, ci ai dăruit și iertarea prin harul Tău. *„Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu El însuși.”* Iubite Domn, ascultă-ne astăzi, ascultă rugăciunile noastre, așa cum ai ascultat rugăciunea lui Ilie și ai venit în mijlocul poporului Tău, astfel încât nimeni să nu rămână de rușine. Tu să ascuți toate rugăciunile, fie că sunt de natură personală, sau pentru apropiatii noștri. Iubite Domn, noi credem unii cu ceilalți și unii pentru ceilalți și Îți mulțumim pentru că Tu ne-ai ascultat.

Tu ai salvat pe cei pierduți, ai vindecat pe cei bolnavi, Tu ai dovedit Cuvântul Tău ca fiind adevărat. Îți mulțumim și Îți dăm doar Ție slava! Aleluia! Și tot poporul să spună „Amin”.

Acum noi vom mulțumi Domnului împreună, așa cum este scris: „și ei și-au ridicat glasurile lor ca dintr-o gură”. Dumnezeu poate să-i asculte pe toți odată. Nu este necesar să strigăm, dar este bine dacă noi Îi mulțumim astăzi lui Dumnezeu pentru tot ceea ce a făcut El prin harul Său în noi și cu noi.

Iubite Domn, Îți mulțumesc pentru toți frații și toate surorile mele, pe care Tu i-ai ales înaintea întemeierii lumii, pe care i-ai ales și prin ultimul mesaj i-ai chemat afară, i-ai pus la o parte, i-ai curățat și sfințit în sângele Mielului, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Iubite Domn, împreună noi Îți mulțumim astăzi în toate limbile. În toate popoarele să-Ți fie adusă lauda pentru tot ce ai făcut Tu. Noi slăvim puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău și Îți mulțumim și pentru ce ai făcut Tu și astăzi prin harul Tău. Aleluia! Aleluia! Binecuvântează pe tot pământul și toți să asculte cuvintele lui Dumnezeu, să le creadă și să aibă o trăire nouă cu Tine. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Lăudați-L pe Domnul! Slăviți Numele Lui cel Sfânt! Aleluia! Aleluia! Aleluia!

Dacă surorile noastre doresc să mai cânte o cântare, pot să vină acum. Noi toți să rămânem într-o atmosferă de rugăciune în prezența Dumnezeului nostru. Noi nu visăm aici, ci totul este o realitate dumnezeiască. Și ceea ce se întâmplă acum, aici, este împlinirea sfintei Scripturi. Lăudat și slăvit să fie Dumnezeul nostru. [Surorile cântă o cântare (...)] Amin. Fratele Schmidt se va ruga cu noi. [Se roagă fratele Schmidt (...)] Cântăm cântarea „Îl iubesc”.

Domnul și Mântuitorul nostru a zis: „*Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții*”. [Ioan 13.35].

Dragostea lui Dumnezeu să fie descoperită cu adevărat și între noi, prin harul Lui. Puteți să credeți așa cum este scris? Amin. Puteți să spuneți „Astăzi s-a împlinit cutare și cutare Scriptură în fața ochilor noștri”? Mulțumiri lui Dumnezeu care a deschis înțelegerea noastră pentru Scriptură, care a uns ochii noștri ca să putem vedea, primi și crede ceea ce ne-a dăruit El nouă și în timpul nostru. Toți în toată lumea, pe toate continentele, în toate țările să fie binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic.

Vă rog frumos plecați cu toții în pace. Părinții să aibă grijă de copiii lor și noi să știm când este timpul pentru stingere și când este timpul să ne culcăm. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze și să fie cu noi toți. Dumnezeu să fie cu noi până mâine când ne vom revedea. Cântăm cântarea

aceasta (...). Amin. Fiecare să dea fiecăruia mâna și urăți-vă reciproc binecuvântarea lui Dumnezeu. Amin.